

๕๓

อ ำ นั ส ง ส์

ภ ว า ย เ ค รื่ อ ง อ ั นุ จู บ ริ ข า ร

มหาสมุทรไม่อ้อมด้วยน้ำที่ไหลมาจากทุกทิศทุกทาง ไฟ
ไม่อ้อมด้วยเชื้อ พระราชาไม่ทรงอ้อมด้วยราชสมบัติ คนพาล
ไม่อ้อมด้วยบาป หลิงไม่อ้อมด้วยของ ๓ อย่าง คือ เมถุนธรรม
เครื่องประดับ และการคลอบุตร พรหมณ์ไม่อ้อมด้วยมนต์
ผู้ได้ฌานไม่อ้อมด้วยวิหารสมบัติ คือการเข้าฌาน พระเสาะ
ไม่อ้อมด้วยการสละออกในการให้ทาน

อานิสงส์ถวายเครื่องอัฐบริขาร

๔๖๖

ทรัพย์สมบัติในโลกนี้เป็นเพียงเสบียงในการสร้างบารมี และมีไว้เพื่อหล่อเลี้ยงสังขารให้ดำรงอยู่ได้ ส่วนอริยทรัพย์เป็น ทรัพย์อันประเสริฐที่จะส่งผลให้ได้รูปสมบัติ โภคสมบัติ คุณสมบัติ ตลอดจนสวรรค์สมบัติและนิพพานสมบัติ ในภพภูมิที่ได้ไปบังเกิด เป็นสิ่งที่นักปราชญ์บัณฑิตทั้งหลาย มีพระพุทธเจ้าเป็นต้น ทรงสรรเสริญและแนะนำให้สั่งสมไว้ เพราะอริยทรัพย์เป็น สหายหรือมิตรแท้ในการเดินทางไกลในสังสารวัฏ จะติดตาม ตัวเราไปเหมือนเงาตามตัว ซึ่งอริยทรัพย์จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัย การสั่งสมบุญอย่างเดียวนั่น

มีวาระพระบาลีที่กล่าวไว้ใน ขุททกนิกาย ชาดก ว่า

“มหาสมุทรไม่อิ่มด้วยน้ำที่ไหลมาจากทุกทิศทุกทาง ไฟ ไม่อิ่มด้วยเชื้อ พระราชาไม่ทรงอิมด้วยราชสมบัติ คนพาล ไม่อิมด้วยบาป หญิงไม่อิ่มด้วยของ ๓ อย่าง คือ เมถุนธรรม เครื่องประดับ และการคลอذبบุตร พรหมณ์ไม่อิ่มด้วยมนต์ ผู้ได้มานไม่อิ่มด้วยวิหารสมบัติ คือการเข้ามาน พระเสขะ ไม่อิมด้วยการสละออกในการให้ทาน ผู้มักน้อยไม่อิ่มด้วย รุดงค์คุณ ผู้เริ่มทำความเพียรไม่อิ่มด้วยการปรารภความเพียร ผู้แสดงธรรม คือนักเทศน์ไม่อิ่มด้วยการสนทนาธรรม ผู้กล้าหาญไม่อิ่มด้วยบริษัท ผู้มีความศรัทธาไม่อิ่มด้วยการ อุปัฏฐากพระสงฆ์ ทายกไม่อิ่มด้วยการบริจาค บัณฑิตไม่อิ่ม ด้วยการฟังธรรม บริษัท ๔ ไม่อิมในการเฝ้าพระพุทธเจ้า”

อานิสงส์ถวายเครื่องอัฐบริขาร

๔๖๓

ในโลกนี้มีสิ่งที่ไม่รู้จักอิมไม่รู้จักเปือมากมาย คือจะเติมเท่าไรก็ไม่เต็ม มีความพร่องอยู่ตลอดเวลา ซึ่งมีทั้งสิ่งที่ดีและไม่ติดังที่หลวงพ่อดิเบกมากล่าวไว้ในเบื้องต้น ของบางอย่างแม้ไม่เคยอิมแต่ก็ไม่เป็นโทษ และนำแต่ความสุขสวัสดิมาให้ แต่ความไม่อิมที่เกิดขึ้นด้วยอำนาจแห่งตัณหาที่เข้ามาครอบงำจิตใจ นับเป็นมหันตภัยอันใหญ่หลวง ยิ่งสนองยิ่งนำพาใจให้ตกต่ำ

มีประเด็นสำคัญที่จะยกมาอธิบายดังนี้ พระพุทธรองค์ตรัสว่า “ผู้มีความศรัทธา ไม่อิมด้วยการอุปฐากพระสงฆ์ ทายกไม่อิมด้วยการบริจาคทาน” ความเป็นทายกหมายถึงผู้ให้ ซึ่งจะบังเกิดขึ้นได้ต้องเป็นผู้มีจิตใจเที่ยงดงาม มีศรัทธาประกอบด้วยปัญญา เชื่อมั่นในกฎแห่งกรรมว่า ทำดีต้องได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เชื่อในโลกนี้โลกหน้าว่ามีจริง และรู้ว่าทานที่บริจาคด้วยความศรัทธาเลื่อมใสในพระสงฆ์ผู้เป็นเนื้อนาบุญอันเลิศนั้น จะกลายเป็นปัจจัยร่ายยาวข้ามชาติและทุกภพทุกชาติ จึงหมั่นสั่งสมบุญด้วยการบริจาคอยู่เป็นนิตย์ ให้แล้วยังปรารถนาให้อีก เป็นผู้ไม่รู้จักอิมในการทำทาน

*เหมือนพระปิลินทวัจฉเถระที่ท่านได้ทำบุญด้วยการถวายไทยธรรมเป็นอันมากแต่ภิกษุสงฆ์ ๑๐๐,๐๐๐ รูป มีพระ-

อานิสงส์ถวายเครื่องอัฐบริขาร

๔๖๘

ปทุมุตตรสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประมุข ทำให้ท่านเป็นผู้สมบุรณ์ด้วยสมบัติทั้งหลายทุกภพทุกชาติ ในภพชาตินี้ เมื่อออกบวชก็ได้บรรลุนิพพานเป็นพระอรหันต์ วันหนึ่ง ท่านระลึกชาติว่าได้ทำบุญอะไรไว้บ้าง จึงเป็นเหตุให้เป็นผู้ร่ำรวยพร้อมด้วยมนุษย์สมบัติและนิพพานสมบัติ เรามาดูกัน เหตุมีอยู่ว่า

ประการที่ ๑ ท่านเคยถวายฉัตรแด่พระสุตเจ้าและหมู่สงฆ์ผู้ประเสริฐสุด จึงได้รับอานิสงส์ ๘ ประการ คือ ท่านไม่รู้สึกหนาว ไม่รู้สีก้อน ละอองและธุลีไม่แปดเปื้อนผิวกายของท่าน เกิดก็ภพก็ชาติก็เป็นผู้ไม่มีอันตราย ไม่มีเสนียดจัญไรใดๆ มากล้ำกราย มหาชนต่างเคารพยำเกรง เป็นผู้มีผิวพรรณละเอียดนุ่มนวล เป็นผู้มีใจใหญ่ และเมื่อท่องเที่ยวอยู่ในสวรรค์ฉัตร ๑๐๐,๐๐๐ คัน พร้อมด้วยเครื่องประดับทุกอย่าง ได้ทรงไว้เหนือศีรษะของท่านตลอดเวลา เพราะผลแห่งกรรมที่ได้ถวายร่มฉัตรเป็นสังฆทานนั่นเอง

ประการที่ ๒ ท่านได้ถวายผ้าไตรจีวรจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ ลำרב ทำให้ได้เสวยอานิสงส์ ๘ ประการ คือ เป็นผู้ที่มีผิวพรรณเปล่งปลั่งผ่องใส ปราศจากธุลี มีรัศมีออกจากกาย มีฤทธิ์มีเดชกายของท่านละเอียดอ่อนมีสัมผัสที่นุ่มนวลมาก เมื่อท่านเสวยสุขอยู่ในสวรรค์มีผ้าทิพย์อันงามสวมใส่สรีระของท่านตลอดเวลา ครั้นบวชก็มีผ้าไตรจีวรมาห่มคลุมกายประดุจเลื่อนลอยมาจาก

อานิสงส์ถวายเครื่องอัฐบริขาร

๔๖๕

นภากาศ นี่เป็นผลแห่งการถวายผ้าไตรจีวร

ประการที่ ๓ ท่านได้ถวายบาตรแต่ภิกษุสงฆ์ ๑๐๐,๐๐๐ รูป เกิดภพโชนชาติโชนทำให้ท่านได้บริโภคโภชนาหารในภาชนะทองคำ ภาชนะแก้วมณี ภาชนะเงินและภาชนะที่ทำด้วยทับทิม เป็นผู้ได้ข้าว น้ำ ผำ และที่นอนสะดวกสบายเป็นปกติไม่เคยลำบากเลย โภคสมบัติของท่านไม่เคยพินาศด้วยภัยใดๆ

ประการที่ ๔ ท่านได้ถวายมิดโกนที่ทำอย่างประณีตสวยงาม จึงเป็นผู้แก่ล้ากล้ำต่อชนทุกหมู่เหล่า เป็นผู้ไม่มีความเดือดร้อนใจ มีปัญญาเฉียบแหลม มีความเพียรไม่ลดละได้ญาณอันสุขุมเป็นเครื่องตัดกิเลสอาสวะ

ประการที่ ๕ ท่านได้ถวายพร้าชนิดดี ลับเพียงครั้งเดียวก็สามารถใช้ได้นาน ทำให้ได้อานิสงส์ คือ เป็นผู้มียศธรรมประจำใจ มีปัญญาคมกล้า เป็นผู้มิตรสหายมาก

ประการที่ ๖ ท่านได้ถวายเข็ม ทำให้เป็นผู้ที่มหาชนนอบน้อม เป็นผู้มีรูปร่าง มีโภคสมบัติมาก มีปัญญาเฉียบแหลมสามารถพิจารณาเห็นหัวข้อธรรมอันลึกซึ้งได้ด้วยตัวเอง

ประการที่ ๗ ท่านได้ถวายมิดตัดเล็บ ทำให้ได้เข้าทาสบริวารหญิงชาย ลัทธิที่เป็นพาหนะ คนพื่อนรำ ช่างตัดผม และพ่อครัวทำอาหารมากมาย

อานิสงส์ถวายเป็นเครื่องอัฐบริขาร

๔๓๐

ประการที่ ๘ ท่านได้ถวายเป็นผู้ทำให้เป็นผู้ไม่รู้สึกหนาวหรือร้อน ความร่ำร้อนในใจก็ไม่มีแก่ท่าน และในที่สุดภพชาตินี้ทำให้ท่านดับไฟคือ ราคะ โทสะ โมหะ ทิฏฐิมานะ และไฟกิเลสทั้งปวงได้อย่างสิ้นเชิง

ประการที่ ๙ ท่านได้ถวายเป็นภาชนะใส่น้ำมัน ทำให้เป็นผู้มีรูปร่างงดงาม มีใจเบิกบาน ไม่หดหู่ใจ ไม่ฟุ้งซ่าน ได้รับการอารักขาทั้งจากมนุษย์และเทวดามาโดยตลอด

ประการที่ ๑๐ ท่านได้ถวายเป็นกล่องเข็ม ทำให้เป็นผู้มีความสุขกายสุขใจ จะเดิน ยืน นั่งหรือนอน ก็มีความสุข

ประการที่ ๑๑ ท่านได้ถวายเป็นผ้าอังสะ ทำให้เป็นผู้มีความเคารพยำเกรงในพระลัทธิธรรม เป็นผู้มีความประพฤติงดงามเป็นที่ดึงดูดตาดึงดูดใจของผู้พบเห็น

ประการที่ ๑๒ ท่านได้ถวายเป็นประคดเอว ทำให้ท่านเป็นผู้ไม่หวั่นไหวในอุปกิเลส เป็นผู้มีความชำนาญในสมาธิ หมั่นคณะของท่านไม่เคยแตกแยก อีกทั้งยังเป็นทูตสมาณไมตรีที่ดีเยี่ยม มีถ้อยคำที่ทำให้มหาชนเชื่อถือไว้วางใจ มีวาจาศักดิ์สิทธิ์ สามารถโน้มน้าวใจผู้ฟังให้คล้อยตามได้ มีสติตั้งมั่น ไม่สะดุ้งหวาดกลัวภัยใดๆ แม้เพียงนิดเดียว อานิสงส์นี้ได้ติดตามท่านไปทั้งในเทวโลกและมนุษยโลก

อานิสงส์ถวายเครื่องอัฐบริขาร

๔๗๑

ประการที่ ๑๓ ท่านได้ถวายเป็นเครื่องบูชา ทำให้ท่านเป็นผู้ทรงจำคำสอนของครูบาอาจารย์ แดกฉานทั้งทางโลกและทางธรรม ธรรมที่ได้ฟังจากพระโอษฐ์ของพระผู้มีพระภาคเจ้า ท่านสามารถทรงจำไม่ลืมเลือน ธรรมอันใดที่ท่านวินิจฉัยก็แจ่มแจ้งเป็นเหมือนพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงวินิจฉัยเอง

ประการที่ ๑๔ ท่านได้ถวายเป็นภาชนะจาน ชาม และเครื่องบริโภค ทำให้ได้อานิสงส์ ๓ อย่าง คือ ได้ภาชนะทองคำ ภาชนะแก้วมณี ภาชนะแก้วผลึก และภาชนะแก้วทับทิม ภรรยาข้าทาสชายหญิง พลช้าง พลม้า พลรถ พลเดินเท้า ต่างก็อยู่ในโอวาท และเครื่องอุปโภคบริโภคนั้นก็พร้อมพร้อมบริบูรณ์ตลอดเวลา ความรู้หรือมโนทัศน์ต่างๆ ที่ท่านเคยร่ำเรียนมา เมื่อถึงคราวจำเป็น ท่านสามารถนำออกใช้ได้อย่างพันท่วงที

นี่คืออานิสงส์ใหญ่ที่บังเกิดขึ้นกับพระเถระผู้ไม่อिमด้วยการให้ทานแต่ภิกษุสงฆ์ ไม่อिमด้วยการบริจาคทานในรูปแบบต่างๆ ต้องถือว่าท่านเป็นผู้ฉลาดในการแสวงหาบุญ ไม่มองข้ามบุญเล็กน้อย อะไรที่เป็นทางมาแห่งบุญ ท่านจะทำโดยไม่ลังเลสงสัย และตั้งใจทำอย่างเต็มที่เต็มกำลัง เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับพวกเราคนสร้างบารมีทุกคน

